HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

9 iulie 2025 * [i]

„Concurență – Înțelegeri – Procedură administrativă – Decizie prin care se dispune o inspecție – Articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 – Obiectul și scopul inspecției – Obligația de motivare – Indicii suficient de serioase – Protecția vieții private – Control jurisdicțional”

În cauza T-188/24,

Compagnie générale des établissements Michelin, cu sediul în Clermont-Ferrand (Franța), reprezentată de E. Sarrazin, J. Brousseau și J.-P. Gunther, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de T. Baumé, N. Cambien și M. Domecq, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din doamnele A. Marcoulli, președintă, V. Tomljenović și L. Spangsberg Grønfeldt (raportoare), judecătoare,

grefier: domnul L. Ramette, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii, în special:

– cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 8 aprilie 2024;

– primele măsuri de organizare a procedurii din 16 decembrie 2024 și răspunsurile reclamantei și ale Comisiei, depuse la grefa Tribunalului la 16 și, respectiv, la 20 ianuarie 2025;

– a doua serie de măsuri de organizare a procedurii din 4 februarie 2025 și răspunsurile reclamantei și ale Comisiei, depuse la grefa Tribunalului la 21 și, respectiv, la 19 februarie 2025,

în urma ședinței din 5 martie 2025,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

1 Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Compagnie générale des établissements Michelin, solicită anularea Deciziei C(2024) 243 final a Comisiei din 10 ianuarie 2024 prin care se dispune ca reclamanta, precum și toate societățile controlate direct sau indirect de aceasta să se supună unei inspecții în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (cazul AT.40863 – Hoops) (denumită în continuare „decizia atacată”).

I. Istoricul litigiului

2 Reclamanta își desfășoară activitatea printre altele în domeniul fabricării, precum și al vânzării de pneuri pentru autoturisme și camioane în Spațiul Economic European (SEE) și în întreaga lume.

3 La 10 ianuarie 2024, în cadrul unei investigații deschise din oficiu, Comisia Europeană a adoptat decizia atacată, prin care se dispunea ca reclamanta să se supună unei inspecții în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101 și 102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

4 Articolul 1 din decizia atacată are următorul cuprins:

„[Reclamanta este obligată] să se supună unei inspecții privind eventuala [sa] participare la acorduri sau la practici contrare articolului 101 [TFUE] și articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European. Acordurile și/sau practicile concertate prezumate [ar avea] legătură cu coordonarea dintre principalii producători de pneuri a prețurilor (în special a prețurilor cu ridicata) pentru pneurile noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în SEE. Acordurile și/sau practicile concertate prezumate [ar] includ[e] utilizarea intenționată a comunicărilor publice ale întreprinderilor pentru a se informa reciproc cu privire la viitoarele lor intenții și strategii tarifare în vederea influențării politicilor lor respective de prețuri. Această inspecție poate avea loc în orice incintă a [reclamantei], în special în incintele situate [în] Franța.”

5 La articolul 2 alineatul (2) din decizia atacată, Comisia amintește competența conferită inspectorilor săi de a confisca documente cu ocazia desfășurării inspecției. Articolul 3 din decizia atacată precizează că inspecția poate începe la data de 30 ianuarie 2024 sau la scurt timp după aceasta.

6 Motivarea relevantă a deciziei atacate este menționată în considerentele următoare:

„(2) Comisia dispune de informații care sugerează că principalii producători de pneuri din SEE, printre care [reclamanta], [ar fi] participat și ar putea încă să participe la acorduri anticoncurențiale și/sau la practici concertate în ceea ce privește coordonarea prețurilor (în special a prețurilor cu ridicata) ale pneurilor noi de rezervă pentru autoturismele și camioanele vândute în SEE.

(3) În special, potrivit informațiilor de care dispune Comisia, producătorii de pneuri, printre care [reclamanta], ar fi schimbat informații sensibile din punct de vedere comercial (inclusiv prin canale publice accesibile tuturor) cu privire la intențiile și la strategiile lor tarifare, astfel încât să influențeze politicile lor respective de prețuri.

(4) Acest comportament ar fi început cel puțin în [anul menționat], dar nu [s-ar putea] exclude că ar fi început mai devreme și ar fi încă în curs [(denumită în continuare «perioada principală»)]. Unele elemente [ar] indic[a] o coordonare prealabilă privind aceste produse cel puțin [într-o perioadă anterioară] [(denumită în continuare «perioada anterioară», care precedă cu mai mulți ani perioada principală)].

(5) Probele aflate în posesia Comisiei [ar] indic[a] că comportamentul privește pneurile noi de rezervă pentru mașinile și camioanele vândute în SEE.

[…]

(8) […] În fiecare întreprindere, directorii și un număr restrâns de membri ai personalului de încredere, printre care cei care ajută la pregătirea la nivel intern a declarațiilor publice ale întreprinderii, [ar] putea să cunoască în mod clar existența acordurilor de coordonare prezumate și obiectul, motivele și funcționarea exacte ale acestora. […] Întrucât acordurile restrictive și practicile concertate sunt încălcări ale legislației UE în domeniul concurenței, care pot atrage sancțiuni pecuniare, există riscul ca, în cazul în care informațiile au fost colectate prin solicitarea de informații sau în cazul în care inspecția a fost anunțată în prealabil, informațiile relevante să fie compromise sau distruse. Aceasta s[-ar] aplic[a] informațiilor referitoare la prezumțiile de coordonare a unui comportament viitor pe piețe în ceea ce privește prețurile (în special prețurile cu ridicata) ale produselor în cauză, precum și la prezumțiile privind alegerea producătorilor de a semnala concurenților viitoarele politici tarifare prin mijloace publice.”

7 La 30 ianuarie 2024, inspectori ai Comisiei, însoțiți de reprezentanți ai Autorité de la concurrence (Autoritatea de Concurență, Franța), s-au deplasat în incintele reclamantei pentru a-i notifica decizia atacată și pentru a efectua inspecția. În acest cadru, Comisia a efectuat o vizită la birouri, o colectare de echipamente (laptopuri, telefoane mobile, tablete, periferice de stocare), audierea mai multor persoane și copierea conținutului materialului colectat.

8 La 2 februarie 2024, inspecția a fost suspendată.

9 După suspendarea inspecției, reclamanta a adresat Comisiei un document din data de 2 februarie 2024, în care formula rezerve cu privire la conținutul deciziei atacate și la desfășurarea inspecției, contestând atât domeniul material și temporal al încălcării prezumate, cât și anumite cereri formulate de inspectorii Comisiei cu ocazia inspecției.

10 La 4 martie 2024, inspecția a fost reluată în birourile Comisiei din Bruxelles (Belgia). Aceasta s-a încheiat la 7 martie 2024.

II. Concluziile părților

11 Reclamanta solicită în esență Tribunalului, în ultimul stadiu al înscrisurilor sale:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

12 Comisia solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

13 Cu titlu introductiv, pe plan procedural, trebuie arătat că, în stadiul memoriului în apărare, Comisia a comunicat explicații și elemente materiale pentru a permite Tribunalului să stabilească dacă deținea indicii suficient de serioase pentru a prezuma o încălcare a normelor de concurență și pentru a-și justifica astfel decizia de a face uz de competențele sale de inspecție în incintele reclamantei.

14 În urma acestei comunicări, Tribunalul a adoptat două serii de măsuri de organizare a procedurii, pe de o parte, pentru a primi observațiile reclamantei cu privire la aceste explicații și elemente și, pe de altă parte, pentru a obține precizări din partea Comisiei cu privire la anumite afirmații făcute în decizia atacată.

15 În cadrul primelor măsuri de organizare a procedurii, reclamanta a avut posibilitatea de a adapta în scris argumentația prezentată în cererea introductivă în considerarea dezvoltărilor de care ar fi luat cunoștință la lectura memoriului în apărare și a anexelor la acesta. În cadrul celei de a doua serii de măsuri de organizare a procedurii, reclamanta a avut posibilitatea de a se pronunța în scris cu privire la explicațiile și la elementele materiale prezentate de Comisie ca răspuns la primele măsuri de organizare a procedurii. Ședința a permis de asemenea reclamantei să se pronunțe cu privire la observațiile prezentate de Comisie, în cadrul celei de a doua serii de măsuri de organizare a procedurii, în privința răspunsurilor pe care reclamanta le-a dat la primele măsuri de organizare a procedurii.

16 Astfel, cererea de anulare a deciziei atacate trebuie examinată în considerarea explicațiilor și a elementelor materiale comunicate de Comisie, al căror conținut va fi prezentat ulterior, cu ocazia examinării calificării lor drept indicii suficient de serioase pentru a justifica o decizie prin care se dispune supunerea la o inspecție.

17 În susținerea cererii de anulare, reclamanta invocă două motive, întemeiate, primul, pe încălcarea articolului 296 TFUE și a articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, întrucât decizia atacată este insuficient motivată, și, al doilea, pe o încălcare a dreptului fundamental la respectarea domiciliului său și a comunicațiilor sale, denumit și „dreptul la inviolabilitatea domiciliului” sau „dreptul la viață privată”, întrucât decizia atacată ar fi arbitrară și disproporționată.

18 În această privință, trebuie arătat că, deși actul atacat prin prezenta acțiune este într-adevăr decizia prin care se dispune inspecția în cauză și deși toate motivele invocate de reclamantă vizează exclusiv anularea acestei decizii, anumite observații și anumite argumente pe care ea le-a formulat în cadrul fazei scrise a procedurii se referă la derularea inspecției efectuate de Comisie în executarea deciziei atacate.

19 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, modul în care a fost aplicată o decizie prin care se dispune o inspecție nu are efecte asupra legalității acestei decizii și că, așadar, o întreprindere nu poate să invoce nelegalitatea care ar afecta derularea unor proceduri

de verificare în susținerea concluziilor privind anularea actului în temeiul căruia Comisia a efectuat această verificare (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 22 și jurisprudența citată; a se vedea de asemenea în această privință Concluziile avocatului general Pitruzzella prezentate în cauza Les Mousquetaires și ITM Entreprises/Comisia, C-682/20 P, EU:C:2022:578, punctele 67 și 68).

20 În aceste condiții, în măsura în care reclamanta nu pretinde că derularea inspecției în sine constituie motivul pentru care decizia atacată ar fi insuficient motivată sau sfera sa privată ar fi fost încălcată în mod ilicit, trebuie să se considere că reclamanta nu a atras atenția asupra desfășurării inspecției decât pentru a ilustra pretinsele vicii de claritate sau de precizie invocate în ceea ce privește motivarea sau amploarea ingerinței autorizate printr-o decizie prin care i se impune să se supună unei inspecții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctele 23 și 24).

21 Prin urmare, aceasta este perspectiva din care trebuie să fie analizate observațiile și argumentele în cauză în cadrul examinării motivelor de anulare a deciziei atacate.

A. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă

22 Reclamanta susține că decizia atacată nu îndeplinește obligația de motivare din cauza conținutului său excesiv de succint, generic, vag și ambiguu. Motivarea deciziei atacate ar fi imprecisă și extensivă din cauza utilizării termenilor „și/sau”, „în special”, „inclusiv” și „cel puțin”. Din acest motiv, domeniile material și temporal ale încălcării prezumate ar fi echivoce, nejustificate sau nerezonabile, ceea ce ar fi avut drept consecință să împiedice reclamanta să înțeleagă în mod clar ceea ce i se reproșa și, prin urmare, ar fi privat-o de posibilitatea de a-și proteja pe deplin drepturile.

23 Comisia contestă argumentele reclamantei.

1. Observații introductive

24 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că motivarea actelor instituțiilor Uniunii Europene prevăzută la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul autorului său, astfel încât să dea posibilitatea persoanei interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 31 și jurisprudența citată).

25 Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului acestuia. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în funcție de contextul său, precum și de ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 32 și jurisprudența citată).

26 Este de asemenea necesar să se țină seama de cadrul juridic în care se desfășoară inspecțiile Comisiei. Articolul 4 și articolul 20 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 conferă Comisiei competențe de inspecție cu scopul de a-i permite să își îndeplinească misiunea de a proteja piața internă de denaturările concurenței și de a sancționa eventuale încălcări ale normelor de concurență pe această piață (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 33 și jurisprudența citată).

27 Astfel, în ceea ce privește mai exact deciziile de inspecție ale Comisiei, din cuprinsul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 reiese că acestea trebuie să indice printre altele obiectul și scopul inspecției. Această obligație specifică de motivare constituie, după cum a precizat Curtea, o cerință fundamentală care are ca obiect nu numai să pună în evidență caracterul justificat al intervenției preconizate în interiorul întreprinderilor avute în vedere, ci și să le acorde acestora din urmă posibilitatea de a înțelege întinderea obligației de colaborare care le revine, garantând în același timp dreptul lor la apărare (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 34 și jurisprudența citată).

28 În această privință, trebuie amintit că Comisia nu este obligată să comunice destinatarului unei decizii de inspecție toate informațiile de care dispune cu privire la încălcări prezumate și nici să realizeze o calificare juridică riguroasă a acestor încălcări, în măsura în care precizează cu claritate prezumțiile pe care intenționează să le verifice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 35 și jurisprudența citată).

29 Deși revine, desigur, Comisiei, sarcina de a indica într-un mod cât mai precis posibil ceea ce se cercetează și elementele la care trebuie să se refere verificarea, nu este în schimb indispensabil să rezulte dintr-o decizie de inspecție o delimitare precisă a pieței relevante și nici calificarea juridică exactă a încălcărilor prezumate sau indicarea perioadei în care aceste încălcări ar fi fost săvârșite, cu condiția ca decizia de inspecție în cauză să conțină elementele esențiale prezentate la punctele 24-28 de mai sus (a se vedea Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 36 și jurisprudența citată).

30 Astfel, având în vedere faptul că inspecțiile intervin la începutul anchetei, Comisia nu dispune încă, în general, de informații precise pentru a face o apreciere juridică specifică și trebuie mai întâi să verifice temeinicia suspiciunilor sale, precum și întinderea faptelor intervenite, scopul inspecției fiind tocmai acela de a colecta probe referitoare la o încălcare prezumată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctul 37 și jurisprudența citată).

2. Cu privire la critica întemeiată pe o motivare succintă sau generică

31 În speță, trebuie arătat că decizia atacată cuprinde o motivare specifică referitoare la obiectul și la scopul inspecției, care, conform jurisprudenței menționate la punctele 24-30 de mai sus, are ca obiectiv să pună în evidență caracterul justificat al intervenției preconizate în incintele reclamantei și să îi acorde acesteia posibilitatea de a înțelege întinderea obligației de colaborare care îi revine, garantând în același timp dreptul său la apărare. Motivarea menționată urmărește astfel să răspundă obligației care revine Comisiei de a prezenta în mod clar prezumțiile pe care intenționează să le verifice și de a indica într-un mod cât mai precis posibil ceea ce se cercetează și elementele la care trebuie să se refere verificarea, fără însă ca aceasta să fie obligată să comunice

reclamantei toate informațiile de care dispune cu ocazia notificării deciziei de inspecție sau să realizeze, în această decizie, o calificare juridică riguroasă a unei încălcări care nu este încă decât prezumată și nicidecum dovedită.

32 În această privință, din articolul 1 din decizia atacată, care prezintă obiectul și scopul inspecției, reiese că prezumțiile Comisiei privesc eventuala participare a reclamantei la acorduri sau la practici contrare articolului 101 TFUE și articolului 53 din Acordul privind SEE care ar avea legătură cu „coordonarea între principalii producători de pneuri a prețurilor (în special a prețurilor cu ridicata) pentru pneurile noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în SEE” (denumită în continuare „coordonarea prezumată”).

33 Motivarea cuprinsă în decizia atacată furnizează de asemenea mai multe precizări care permit o mai bună înțelegere a coordonării prezumate de Comisie, care ar privi „în special prețurile cu ridicata” [articolul 1 și considerentul (2) al deciziei atacate], ar include „utilizarea intenționată a comunicărilor publice ale întreprinderilor pentru a se informa reciproc cu privire la viitoarele lor intenții și strategii tarifare în vederea influențării politicilor lor respective de prețuri” (articolul 1 din decizia atacată) și ar fi condus în special la „schimb[uri de] informații sensibile din punct de vedere comercial [între producătorii de pneuri] (inclusiv prin canale publice accesibile tuturor) cu privire la intențiile și strategiile lor tarifare, astfel încât să influențeze politicile lor respective de prețuri” [considerentul (3) al deciziei atacate].

34 Contrar celor afirmate de reclamantă, o asemenea motivare nu poate fi considerată succintă sau generică, din moment ce prezintă prezumțiile pe care Comisia intenționa să le verifice cu ocazia inspecției în ceea ce privește coordonarea prezumată și indică ceea ce se cerceta, precum și elementele la care trebuia să se refere verificarea.

3. Cu privire la critica întemeiată pe o motivare vagă, ambiguă, imprecisă sau extensivă și la consecințele acesteia asupra înțelegerii a ceea ce se reproșează

35 În ceea ce privește problema dacă motivarea deciziei atacate este clară și cât de precisă posibil, trebuie să se asigure, în stadiul examinării motivării, că descrierea coordonării prezumate efectuată de Comisie nu conține imprecizii sau ambiguități de așa natură încât reclamanta să nu poată înțelege întinderea obligației de colaborare care îi revine și să se garanteze în același timp acesteia dreptul la apărare, în sensul jurisprudenței menționate la punctele 24-30 de mai sus.

36 În această privință, utilizarea propunerii alternative „și/sau” în descrierea formei adoptate de coordonarea prezumată, aceasta putând, potrivit Comisiei, să fi avut loc atât prin intermediul unor acorduri între întreprinderi, cât și prin intermediul unor practici concertate, nu are o consecință specifică pentru reclamantă. Astfel, în speță calificarea juridică exactă a coordonării prezumate privind un acord între întreprinderi sau o practică concertată depinde de o apreciere care nu poate fi solicitată la momentul redactării deciziei de inspecție (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iunie 2014, Nexans și Nexans France/Comisia, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punctele 36 și 37). În plus și în orice caz, rezultatul acestei calificări nu este de natură, în speță, să modifice întinderea obligației de colaborare a reclamantei sau întinderea dreptului său la apărare cu ocazia inspecției. Întrebată cu privire la acest aspect în ședință, reclamanta nu a fost, astfel, în măsură să identifice o asemenea consecință în ceea ce o privea în prezenta cauză.

37 În ceea ce privește utilizarea termenilor „în special” sau „inclusiv” pentru a descrie prezumțiile Comisiei, utilizarea lor facilitează înțelegerea indicațiilor din care fac parte, și anume „în special prețurile cu ridicata” și „inclusiv prin canale publice accesibile tuturor”, permițând reclamantei să înțeleagă mai bine ceea ce i se reproșează atunci când i se impune să se supună unei inspecții.

38 Pe de o parte, aceste indicații ilustrează conținutul coordonării prezumate. Astfel, prezumțiile Comisiei privesc o încălcare a normelor de concurență care ar consta în coordonarea prețurilor pneurilor noi de rezervă pentru autoturisme și camioane vândute în SEE. Arătând că respectiva coordonare prezumată privește „în special” – cu alte cuvinte, într-un mod care merită să fie notat – prețurile cu ridicata, Comisia furnizează o precizare cu privire la ceea ce i se reproșează reclamantei. De asemenea, subliniind că coordonarea prețurilor principalilor producători de pneuri, printre care și reclamanta, ar fi intervenit prin intermediul unui schimb de informații sensibile din punct de vedere comercial cu privire la intențiile și la strategiile lor tarifare care ar cuprinde – ceea ce reprezintă semnificația lui „inclusiv” – schimburile efectuate pe canale publice accesibile tuturor sau ar include utilizarea intenționată a comunicărilor publice ale întreprinderilor, Comisia explică coordonarea prezumată.

39 Pe de altă parte, utilizarea termenilor „în special” sau „inclusiv” permite să se înțeleagă că informațiile de care dispune Comisia nu privesc decât elementele care urmează acestor indicații. Prezumțiile Comisiei privesc astfel, în sens mai larg, coordonarea de către producători a prețurilor, și nu numai a prețurilor cu ridicata, ale pneurilor noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în SEE și implică faptul că au putut fi utilizate alte mijloace decât canalele publice accesibile tuturor pentru a realiza schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial cu privire la intențiile și strategiile tarifare respective ale acestor producători.

40 Utilizarea termenilor „în special” sau „inclusiv” permite să se considere că ilustrările furnizate nu constituie indicații exhaustive ale domeniului material al încălcării prezumate.

41 În ceea ce privește utilizarea termenilor „cel puțin” pentru a defini dimensiunea temporală a coordonării prezumate, din prima teză a considerentului (4) al deciziei atacate reiese că această coordonare ar fi început „cel puțin” într-o perioadă principală, că nu s-ar putea exclude că ar fi început mai devreme și că ar fi încă în curs la momentul adoptării deciziei atacate. Reiese de asemenea din a doua teză a acestui considerent că unele elemente ar indica o coordonare prealabilă privind pneurile noi de rezervă pentru autoturismele și camioanele vândute în SEE „cel puțin” într-o perioadă anterioară.

42 În speță, trebuie arătat că, prin faptul că a decis din proprie inițiativă să furnizeze anumite indicații cu privire la dimensiunea temporală a coordonării prezumate, Comisia a considerat că era necesar să menționeze aceste informații în decizia atacată pentru ca reclamanta să fie în măsură să înțeleagă întinderea obligației sale de colaborare și să fie garantat dreptul său la apărare cu ocazia inspecției. Aceste indicații fac astfel parte din motivare și permit, ca atare, să se determine elementele la care trebuia să se refere verificarea.

43 Astfel, trebuie să se constate că motivarea prezentată la punctul 41 de mai sus permite reclamantei să înțeleagă domeniul de aplicare al deciziei atacate, iar Tribunalului să își exercite controlul. Într-adevăr, această motivare menționează, pe de o parte, că coordonarea prezumată „ar fi început cel puțin” în perioada principală, fără a se putea exclude că aceasta „ar fi început mai devreme” și că „ar fi încă în curs”, și, pe de altă parte, că unele elemente ar indica o coordonare prealabilă „cel puțin” în perioada anterioară. Motivarea menționată permite de asemenea să se înțeleagă – ceea ce Comisia confirmă în fața Tribunalului – fie că încălcarea prezumată ar putea

să fi durat mult timp, cu alte cuvinte de la începutul perioadei anterioare până la sfârșitul perioadei principale menționate în decizia atacată, fie că încălcarea prezumată ar fi început cel puțin în perioada anterioară și ar fi reînceput cel puțin în perioada principală și că, în acest caz, ar trebui să se verifice dacă aceasta a fost continuată sau repetată, inclusiv în perioada intermediară care separa perioada anterioară de perioada principală menționate în decizia atacată.

44 Asemenea semnificații, pe care reclamanta le putea înțelege, permit să se considere că aceasta nu s-a aflat într-o situație în care ar fi fost împiedicată să înțeleagă în mod clar prezumțiile Comisiei și, prin urmare, ar fi fost privată de posibilitatea de a-și proteja pe deplin dreptul la apărare în urma notificării deciziei atacate.

45 În această privință, trebuie arătat, astfel cum procedează Comisia, că motivarea respectivă a permis reclamantei să susțină că nu se menționa niciun indiciu în ceea ce privește perioada care separa cele două perioade menționate în decizia atacată.

46 De asemenea, în sens mai larg, argumentația reclamantei privind caracterul echivoc, nejustificat sau nerezonabil al motivării referitoare la domeniile material și temporal ale încălcării prezumate nu evidențiază în mod real o problemă de înțelegere, ci se întemeiază mai degrabă în esență pe ideea că indicațiile furnizate de Comisie în decizia atacată cu privire la conținutul prezumțiilor sale nu ar fi susținute de indicii suficient de serioase.

47 Astfel de întrebări, care nu privesc existența unei motivări ca atare, ci existența unor indicii apte să justifice prezumțiile indicate, vor fi examinate ulterior în cadrul celui de al doilea motiv, în considerarea explicațiilor și a elementelor materiale comunicate de Comisie pentru a permite controlul jurisdicțional al unei decizii de natură administrativă prin care se dispune ca destinatarul acesteia să se supună unei inspecții pentru motivele expuse în decizia respectivă.

48 Din ceea ce precedă reiese că primul motiv trebuie respins ca nefondat, din moment ce motivarea deciziei atacate permite reclamantei, în conformitate cu articolul 296 TFUE, să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar Tribunalului să își exercite controlul. Această motivare indică de asemenea, în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, obiectul și scopul inspecției într-un mod suficient pentru a evidenția caracterul justificat al intervenției preconizate în incintele reclamantei și pentru a-i da posibilitatea să înțeleagă întinderea obligației sale de colaborare, fiindu-i garantat în același timp dreptul la apărare.

B. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la respectarea domiciliului și a comunicațiilor reclamantei

49 Reclamanta susține că decizia atacată nu respectă dreptul la respectarea domiciliului și a comunicațiilor sale, denumit de asemenea „dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului”. Acest motiv este compus din două aspecte. Pe de o parte, decizia atacată ar fi arbitrară, întrucât Comisia nu ar dispune de indicii suficient de serioase pentru a-i permite să prezume implicarea reclamantei într-o încălcare a dreptului concurenței. Pe de altă parte, decizia atacată ar constitui o ingerință disproporționată în funcționarea și în performanțele sale. În prealabil, reclamanta susține în esență că, ținând seama de similitudinea dintre un exemplu întemeiat pe Orientările privind aplicabilitatea articolului 101 [TFUE] în cazul acordurilor de cooperare orizontală (JO 2023, C 259, p. 1, denumite în continuare „Orientările din 2023”) și coordonarea prezumată, prezenta cauză ar avea ca unic obiectiv doar să concretizeze cazul teoretic menționat de acest exemplu, fără a se ține seama de particularitățile situației examinate.

1. Observații introductive

50 Trebuie să se constate că o persoană juridică se poate prevala, la fel ca o persoană fizică, de dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului, care se înscrie în contextul protecției vieții private.

51 Astfel, trebuie amintit că cerința unei protecții împotriva intervențiilor autorității publice în sfera de activitate privată a unei persoane, indiferent dacă aceasta este fizică sau juridică, care ar fi arbitrare sau disproporționate constituie un principiu general al dreptului Uniunii (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 34 și jurisprudența citată, hotărâre confirmată în recurs prin Hotărârea din 30 ianuarie 2020, České dráhy/Comisia, C-538/18 P și C-539/18 P, nepublicată, EU:C:2020:53).

52 Este de asemenea necesar să se arate că dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului constituie un principiu general de drept al Uniunii, afirmat la articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), care corespunde articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950 (a se vedea Hotărârea din 18 iunie 2015, Deutsche Bahn ș.a./Comisia, C-583/13 P, EU:C:2015:404, punctul 19 și jurisprudența citată).

53 Astfel, potrivit articolului 7 din cartă, orice persoană are dreptul la respectarea domiciliului și a secretului comunicațiilor. Articolul 52 alineatul (1) din cartă precizează în această privință că orice restrângere a exercițiului acestui drept trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestuia, precum și principiul proporționalității, potrivit căruia pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

54 De asemenea, potrivit articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea domiciliului și a corespondenței sale și nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură necesară într-o societate democratică.

55 În practică, pentru a proteja sfera de activitate a unei persoane juridice împotriva intervențiilor arbitrare sau disproporționate ale autorității publice și pentru a respecta dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului, și anume dreptul unei persoane juridice la respectarea domiciliului și a comunicațiilor sale, pe de o parte, trebuie amintit că o decizie prin care se dispune o inspecție trebuie să vizeze strângerea documentației necesare pentru a verifica realitatea și natura unor situații de fapt și de drept determinate cu privire la care Comisia dispune deja de informații, care constituie indicii suficient de serioase ce permit să se suspecteze o încălcare a normelor de concurență (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 35 și jurisprudența citată).

56 Cu alte cuvinte, deținerea unor indicii suficient de serioase care să permită să se suspecteze o încălcare a normelor de concurență este o condiție *sine qua non* pentru ca o inspecție să poată fi dispusă de Comisie în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 (Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 36).

57 Pe de altă parte, tot în cadrul respectării principiilor menționate la punctele 51-56 de mai sus, trebuie arătat că termenii unei decizii prin care se dispune o inspecție nu trebuie să depășească întinderea încălcării care poate fi suspectată pe baza unor asemenea indicii (Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 37).

58 Astfel, în măsura în care motivarea unei decizii prin care se dispune o inspecție delimitează sfera atribuțiilor conferite agenților Comisiei, pot fi căutate numai documentele care au legătură cu obiectul inspecției (Hotărârea din 18 iunie 2015, Deutsche Bahn ș.a./Comisia, C-583/13 P, EU:C:2015:404, punctul 60). Principiul general menționat la punctul 51 de mai sus se opune astfel unor formulări cuprinse în decizia de inspecție care ar lărgi această sferă dincolo de ceea ce rezultă din indiciile suficient de serioase de care dispune Comisia la data adoptării unei asemenea decizii (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 41 și jurisprudența citată).

59 Acesta este contextul în care trebuie apreciată argumentația reclamantei privind caracterul arbitrar sau disproporționat al deciziei atacate din perspectiva dreptului la respectarea domiciliului și a comunicațiilor sale.

2. Cu privire la similitudinea dintre un exemplu evocat în Orientările din 2023 și coordonarea prezumată

60 Reclamanta ridică problema motivării, a necesității sau a proporționalității deciziei atacate, în măsura în care aceasta pare să aibă ca obiect aplicarea unui exemplu lipsit de temei jurisprudențial și care nu face obiectul consultării publice. Astfel, cu puțin înainte de inspecție, Comisia ar fi dat exemplul unui nou caz de încălcare a normelor de concurență în Orientările din 2023. Acest exemplu nu ar fi fost inclus în proiectul de orientări supuse consultării publice și nu ar conține nicio referire la jurisprudență și nici la practica decizională. Similitudinea dintre acest exemplu și decizia atacată, care ar face în esență referire la informații referitoare la transcrierile *earnings calls* (conferințe telefonice privind rezultatele), la anunțurile publice unilaterale de majorare a prețurilor și la o pretinsă disciplină a sectorului pentru a menține marjele, ar fi, prin urmare, surprinzătoare.

61 Comisia susține că, chiar dacă ar exista similitudinea evocată, reclamanta nu explică modul în care aceasta ar face ca decizia atacată să fie arbitrară și disproporționată.

62 În speță, trebuie arătat mai întâi că, în prezentarea explicațiilor și a elementelor materiale care permit justificarea deciziei atacate, Comisia a început prin a susține că, potrivit aprecierii sale, declarațiile publice ale întreprinderilor puteau să faciliteze o coordonare și să completeze sau chiar să înlocuiască comunicațiile secrete pentru a pune în aplicare coluziuni anticoncurențiale. Pentru a lua în considerare o astfel de ipoteză, Comisia a amintit că a prezentat un exemplu referitor la „anunțuri publice unilaterale” în partea referitoare la compatibilitatea schimburilor de informații din Orientările sale din 2023. Acest exemplu, care corespunde exemplului 4 de la punctul 432 din Orientările din 2023, este următorul:

„Situație: [directoarea generală a] unui producător important al unui produs omogen face referire în mod public, în cadrul unei teleconferințe regulate cu privire la situația financiară a societății, la necesitatea de a răspunde recentelor creșteri ale prețurilor materiilor prime și de a aborda actualele marje de profit excesiv de scăzute prin intermediul unei creșteri a prețurilor la nivel de sector. Aceasta menționează că se va ralia la orice creștere a prețurilor pe care concurenții ar anunța-o pe piață. De asemenea, aceasta își exprimă convingerea că sectorul este «suficient de

disciplinat» pentru a ști cum trebuie procedat pentru a «recâștiga marjele». La urma urmei, afirmă ea, sectorul a pus în aplicare cu succes creșteri ale prețurilor în urmă cu 10 ani, când s-a aflat într-o situație similară.

Analiză: declarațiile [directoarei generale] făcute în cadrul teleconferinței cu privire la situația financiară a societății pot fi interpretate ca o invitație unilaterală la coluziune. Faptul că anunțul are loc în public nu exclude, ca atare, posibilitatea ca acesta să constituie o practică concertată în sensul articolului 101 alineatul (1) [TFUE]. Declarațiile pot constitui un punct focal potențial pentru coordonarea concurenților. În cazul în care, de exemplu, alți concurenți fac declarații în același timp sau se comportă pe piață într-un mod care indică faptul că au luat în considerare invitația la coluziune atunci când își stabilesc propria direcție de acțiune viitoare pe piață, în funcție de contextul juridic și economic, comportamentul respectiv poate constitui o restrângere a concurenței prin obiect în sensul articolului 101 alineatul (1) [TFUE]. Alți concurenți pot limita acest risc prin distanțarea publică de anunțurile respective sau prin raportarea lor autorităților publice."

63 De asemenea, trebuie să se constate că, în decizia atacată, Comisia a menționat prezumții referitoare la o practică contrară articolului 101 TFUE care ar avea legătură cu „coordonarea între principalii producători de pneuri a prețurilor […] pentru pneurile noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în SEE", care ar include „utilizarea intenționată a comunicărilor publice ale întreprinderilor pentru a se informa reciproc cu privire la viitoarele lor intenții și strategii tarifare pentru a influența politicile lor respective de prețuri" și care ar fi condus în special la „schimb[uri de] informații sensibile din punct de vedere comercial [între producătorii de pneuri] (inclusiv prin canale publice accesibile tuturor), cu privire la [aceste] intenții și strategii".

64 Cu toate acestea, în măsura în care există o anumită similitudine între situația evocată în exemplul 4 de la punctul 432 din Orientările din 2023 și coordonarea prezumată, această similitudine nu poate, ca atare, să permită să se concluzioneze că decizia atacată, despre care s-a indicat deja, în urma examinării primului motiv, că îndeplinea obligația de motivare, era ca urmare a acestui fapt arbitrară sau disproporționată.

65 Astfel, pe de o parte, în general, trebuie amintit că Comisia dispune, în calitate de instituție responsabilă de punerea în aplicare a politicii în domeniul concurenței, de posibilitatea de a furniza, în linii directoare, orientări privind interpretarea sa cu privire la conformitatea cu dreptul concurenței a comportamentelor care nu au fost încă sancționate.

66 Pe de altă parte, în ceea ce privește în special prezenta cauză, din explicațiile și din elementele comunicate de Comisie în memoriul în apărare reiese că decizia atacată a fost adoptată în urma unui proces care a constat în identificarea unei situații speciale care îndeplinea criteriile definite de Comisie în temeiul misiunii care îi revine de a pune în aplicare politica în domeniul concurenței.

67 În aceste împrejurări, niciun element din dosar nu permite să se considere că decizia atacată a fost adoptată cu unicul scop de a materializa un exemplu evocat în Orientările din 2023. Dimpotrivă, explicațiile și elementele comunicate de Comisie în memoriul în apărare și în răspunsul la primele măsuri de organizare a procedurii permit mai degrabă să se considere că decizia atacată rezultă din punerea în aplicare a unor principii definite în mod obiectiv, fără a viza un sector sau întreprinderi în special (a se vedea punctele 91-104 de mai jos).

68 În consecință, similitudinea dintre un exemplu evocat în Orientările din 2023 și coordonarea prezumată în prezenta cauză nu este în sine de natură să repună în discuție necesitatea sau proporționalitatea deciziei atacate. Argumentația prezentată în această privință de reclamantă trebuie, așadar, respinsă ca nefondată.

3. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe caracterul arbitrar al deciziei atacate

69 Reclamanta susține că decizia atacată prezintă un caracter arbitrar, care ar fi autorizat Comisia să organizeze o expediție de explorare a incintelor și a comunicațiilor sale. În primul rând, decizia atacată ar menționa că „Comisia [ar] dispune de informații” și de „probe” referitoare la o coordonare prezumată, fără a oferi mai multe indicații cu privire la natura, forma, data și autorul lor. În al doilea rând, această lipsă de detalii, precum și descrierea imprecisă și lacunară a coordonării prezumate ar lăsa să se înțeleagă că Comisia nu deținea indicii suficient de serioase pentru a-și susține prezumțiile. Ar reveni, așadar, instanței Uniunii sarcina de a stabili dacă Comisia deținea astfel de indicii. În al treilea rând, accentul pus pe comunicarea efectuată prin canale publice accesibile tuturor sau pe o apreciere globală nedetaliată a noțiunii de preț ar presupune o ignorare vădită a formării prețului la un industriaș, care ar fi deosebit de complexă și nu ar putea fi redusă la câteva declarații. Această lipsă de înțelegere ar face inoperantă justificarea inspecției descrise în decizia atacată.

70 Comisia contestă argumentele reclamantei. Aceasta ar dispune de indicii suficient de serioase pentru a prezuma existența comportamentului anticoncurențial evocat în decizia atacată și pentru a justifica astfel inspecția, așa cum ar reieși din elementele comunicate Tribunalului.

71 În speță, trebuie să se stabilească, pe de o parte, dacă Comisia dispunea de indicii suficient de serioase care să permită să se prezume o încălcare a normelor de concurență de către reclamantă și, pe de altă parte, dacă domeniul de aplicare al inspecției circumscris de decizia atacată se limita la încălcarea pe care Comisia o putea prezuma în temeiul unor astfel de indicii.

a) Cu privire la lipsa necesității de a comunica în decizia atacată toate informațiile de care dispunea Comisia

72 Trebuie arătat că părțile sunt de acord că, deși revine Comisiei sarcina de a furniza anumite indicații într-o decizie prin care se dispune o inspecție, și anume expunerea prezumțiilor pe care se întemeiază aceasta și indicația potrivit căreia dispune de indicii care permit susținerea serioasă a acestor prezumții, decizia respectivă nu trebuie totuși să menționeze toate informațiile de care dispune Comisia în acest stadiu al investigației. Trebuie găsit un echilibru între ceea ce trebuie prezentat în decizia atacată și ceea ce nu este necesar să fie indicat în aceasta.

73 Un asemenea echilibru este evocat în mai multe rânduri de jurisprudență.

74 Astfel, deși Comisia nu este obligată să comunice destinatarului unei decizii prin care se dispune o inspecție toate informațiile de care dispune cu privire la încălcarea prezumată, aceasta trebuie, în schimb, să indice în decizia de inspecție, cât mai precis posibil, prezumțiile pe care intenționează să le verifice, și anume ce se caută și ce elemente trebuie să privească inspecția (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctele 38 și 39 și jurisprudența citată).

75 De asemenea, deși, pentru a dovedi caracterul justificat al inspecției, Comisia este obligată să precizeze în mod detaliat în cuprinsul deciziei prin care se dispune o inspecție că deține elemente și indicii materiale serioase care o determină să suspecteze încălcarea de care întreprinderea care face obiectul inspecției este suspectată, în etapa investigării preliminare, nu îi poate fi impus să menționeze, pe lângă prezumțiile privind încălcarea pe care intenționează să le verifice, indiciile, cu alte cuvinte elementele care o determină să aibă în vedere ipoteza unei încălcări a articolului 101 TFUE. Astfel, o asemenea obligație ar repune în discuție echilibrul pe care jurisprudența îl stabilește între menținerea eficacității investigației și asigurarea dreptului la apărare al întreprinderii în cauză (a se vedea prin analogie Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 45 și jurisprudența citată).

76 Din ceea ce precedă reiese că, în decizia atacată, Comisia trebuia să prezinte conținutul prezumțiilor sale în forma care i se părea adecvată și să precizeze că dispunea de indicii care permiteau susținerea acestora dacă era necesar, precum și, dacă era cazul, să verifice că o astfel de decizie nu aducea atingere în mod nejustificat dreptului la respectarea domiciliului și a comunicațiilor.

77 În acest context, contrar celor susținute de reclamantă, nu se poate reproșa Comisiei că a indicat în decizia atacată că „dispune[a] de informații” și de „probe” referitoare la coordonarea prezumată sau la unele dintre aspectele sale fără a oferi mai multe indicații decât cele care erau menționate în aceasta cu privire la natura sau la forma elementelor respective sau chiar precizări cu privire la data și la autorul lor. Astfel de indicații sau precizări nu sunt necesare la momentul la care Comisia notifică decizia prin care se dispune efectuarea unei inspecții.

b) Cu privire la caracterul suficient de serios al indiciilor prezentate de Comisie pentru a justifica decizia atacată

1) Observații introductive

78 Trebuie arătat că părțile sunt de acord cu privire la faptul că, în cazul în care instanța Uniunii este pusă în situația, ca în prezenta cauză, de a controla o decizie prin care se dispune o inspecție pentru a verifica dacă aceasta nu are un caracter arbitrar, trebuie să se asigure că există indicii suficient de serioase care permit să se suspecteze o încălcare a normelor de concurență de către întreprinderea în cauză (a se vedea Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 48 și jurisprudența citată).

79 În această privință, reiese din jurisprudență că, atunci când întreprinderea destinatară a unei decizii adoptate în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 prezintă anumite elemente care pun la îndoială caracterul suficient de serios al indiciilor de care Comisia dispunea pentru a adopta o asemenea decizie, Tribunalul trebuie să examineze aceste indicii și să controleze caracterul lor suficient de serios (Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia, T-325/16, EU:T:2018:368, punctul 49 și jurisprudența citată). O asemenea verificare, care necesită ca Tribunalul să obțină comunicarea unor indicii suficient de serioase considerate relevante de către Comisie pentru nevoile acestei demonstrații, a fost efectuată în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 14 noiembrie 2012, Nexans France și Nexans/Comisia (T-135/09, EU:T:2012:596), Hotărârea din 20 iunie 2018, České dráhy/Comisia (T-325/16, EU:T:2018:368), sau în cauzele în care s-au pronunțat Hotărârea din 5 octombrie 2020, Casino, Guichard-Perrachon și AMC/Comisia (T-249/17, EU:T:2020:458), Hotărârea din

5 octombrie 2020, Intermarché Casino Achats (T-254/17, nepublicată, EU:T:2020:459), și Hotărârea din 5 octombrie 2020, Les Mousquetaires și ITM Entreprises (T-255/17, EU:T:2020:460).

80 Astfel, după cum reiese din Hotărârea din 18 iunie 2015, Deutsche Bahn ș.a./Comisia (C-583/13 P, EU:C:2015:404, punctele 30-36), existența unui control jurisdicțional de legalitate deplin, exercitat *a posteriori* pe baza elementelor prezentate de reclamant în susținerea motivelor invocate și care intervine atât cu privire la aspectele de drept, cât și cu privire la aspectele de fapt, permite compensarea lipsei mandatului judiciar prealabil și asigurarea compatibilității măsurii de inspecție cu dreptul fundamental la inviolabilitatea domiciliului.

81 În speță, acest control jurisdicțional se exercită în considerarea caracteristicilor esențiale ale coordonării prezumate care au fost prezentate de Comisie în decizia atacată.

82 Astfel, pe plan material, coordonarea prezumată ar privi „în special prețurile cu ridicata”, ar include „utilizarea intenționată a comunicărilor publice ale întreprinderilor pentru a se informa reciproc cu privire la viitoarele lor intenții și strategii tarifare în vederea influențării politicilor lor respective de prețuri” și ar fi condus în special la „schimb[uri de] informații sensibile din punct de vedere comercial [între producătorii de pneuri] (inclusiv prin canale publice accesibile tuturor) cu privire la [aceste] intenții și strategii”.

83 De asemenea, pe plan temporal, coordonarea prezumată ar fi intervenit „cel puțin” în perioada principală și în perioada anterioară, pentru care Comisia a menționat anii corespunzători.

84 Trebuie amintit de asemenea că, în prezenta cauză, Comisia a comunicat în memoriul în apărare explicații și elemente materiale pentru a permite Tribunalului să stabilească dacă dispunea de indicii suficient de serioase pentru a-și susține prezumțiile și pentru a justifica inspecția, ceea ce a facilitat controlul Tribunalului.

85 În ceea ce privește aspectul dacă aceste explicații și aceste elemente materiale pot fi considerate suficient de serioase pentru a justifica inspecția, trebuie amintite următoarele.

86 Pe de o parte, problema nu este dacă indiciile corespunzătoare permit să se stabilească, iar nu numai să se prezume existența comportamentului anticoncurențial suspectat în raport cu criteriile definite la articolul 101 alineatul (1) TFUE. O asemenea problemă este încă prematură, în special în măsura în care ceea ce contează în acest stadiu al investigației este dacă o inspecție destinată să susțină prezumțiile care puteau fi deduse din aceste indicii era susceptibilă să permită Comisiei reunirea elementelor care puteau încă să lipsească pentru a stabili încălcarea prezumată, ceea ce ar justifica astfel ingerința Comisiei în dreptul reclamantei la respectarea domiciliului și a comunicațiilor sale.

87 Astfel, rezultă din distincția dintre dovezile unei încălcări și indiciile care stau la baza unei decizii prin care se dispune o inspecție că acestea din urmă nu trebuie să demonstreze existența și conținutul unei încălcări, decât cu riscul de a priva de orice utilitate competențele conferite Comisiei prin articolul 20 din Regulamentul nr. 1/2003 (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 14 martie 2014, Cementos Portland Valderrivas/Comisia, T-296/11, EU:T:2014:121, punctul 59).

88 Prin urmare, împrejurarea că elementele reținute pot face obiectul unor interpretări divergente nu le poate împiedica să constituie indicii suficient de serioase, din moment ce interpretarea preferată de Comisie este plauzibilă (a se vedea prin analogie, pentru o decizie de solicitare de informații, Hotărârea din 14 martie 2014, Cementos Portland Valderrivas/Comisia, T-296/11, EU:T:2014:121, punctul 59). În aprecierea acestui caracter plauzibil, trebuie reținut că competența de inspecție a Comisiei implică facultatea de a căuta diferite informații care nu sunt încă cunoscute sau pe deplin identificate (a se vedea Hotărârea din 14 noiembrie 2012, Nexans France și Nexans/Comisia, T-135/09, EU:T:2012:596, punctul 62 și jurisprudența citată), în măsura în care aceste elemente pot fi asociate, după examinare, obiectului inspecției și indiciilor suficient de serioase care întemeiază prezumțiile de încălcare, ce justifică decizia prin care se dispune o inspecție.

89 De asemenea, trebuie amintit că diferitele indicii care permit să se suspecteze o încălcare nu trebuie apreciate izolat, ci în ansamblul lor și că se pot susține reciproc (a se vedea Hotărârea din 27 noiembrie 2014, Alstom Grid/Comisia, T-521/09, EU:T:2014:1000, punctul 54 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 29 februarie 2016, EGL ș.a./Comisia, T-251/12, nepublicată, EU:T:2016:114, punctul 150 și jurisprudența citată).

90 Pe de altă parte, trebuie subliniat de asemenea că prezenta cauză se înscrie în contextul fazei de investigare preliminară, și anume într-un moment în care Comisia nu a luat încă poziție cu privire la realitatea încălcării prezumate. În acest stadiu, faptul că Comisia a efectuat o inspecție nu înseamnă că întreprinderea în cauză este vinovată de un comportament anticoncurențial și nu prejudecă în niciun fel rezultatul investigației în curs. Astfel, trebuie amintit că reclamanta beneficiază de prezumția de nevinovăție și că va reveni Comisiei, dacă este cazul, în decizia finală, sarcina de a dovedi existența încălcării articolului 101 alineatul (1) TFUE prezumate în decizia atacată.

2) Cu privire la metoda urmată pentru identificarea declarațiilor suspecte

91 Înainte de a examina explicațiile și elementele materiale prezentate de Comisie, este necesar să se statueze cu privire la argumentele părților referitoare la metodologia utilizată pentru identificarea sectorului pneurilor.

92 Astfel, trebuie amintit că, în prezentarea explicațiilor și a elementelor materiale care permit justificarea deciziei atacate, Comisia a precizat că atenția acordată coordonărilor anticoncurențiale prin intermediul unor canale publice (a se vedea punctul 62 de mai sus) a determinat-o să instituie o supraveghere a piețelor cu scopul de a analiza câteva sute de mii de *earnings calls* din diverse sectoare și din mai multe zone geografice pentru a căuta declarații publice suspecte. Comisia a indicat în această privință că *earnings calls* erau organizate periodic între conducerea unei întreprinderi și analiști, investitori și mass-media pentru a discuta rezultatele financiare ale acestei întreprinderi și că conținutul lor reluat în transcrieri era accesibil publicului, anumite întreprinderi publicându-le pe site-ul lor internet, sau puteau fi consultate în baze de date cu plată.

93 Potrivit Comisiei, analiza pe care a efectuat-o urmărea să identifice situațiile în care directorii unor întreprinderi concurente utilizau, în mod deosebit de frecvent și pentru o perioadă îndelungată, expresii susceptibile să indice o coluziune. Potrivit rezultatului acestei analize, sectorul pneurilor s-ar distinge în această privință de celelalte sectoare prin numărul ridicat de comunicări publice suspecte evidențiate de Comisie.

94 În cadrul primelor măsuri de organizare a procedurii, Tribunalul a solicitat Comisiei să precizeze conținutul demersurilor pe care le-a efectuat pentru a identifica sectorul pneurilor. Procedând astfel, Tribunalul a dat curs observațiilor prezentate în paralel de reclamantă cu privire la elementele comunicate de Comisie în memoriul în apărare, potrivit cărora informațiile transmise în legătură cu identificarea sectorului pneurilor erau foarte evazive și nu permiteau explicarea caracterului „problematic” al acestuia.

95 Ca răspuns la această cerere, mai întâi, Comisia a arătat că a constituit o bază de date compusă din sute de mii de *earnings calls* obținute de la un furnizor de date financiare. Aceasta a indicat de asemenea că analizase cantitativ datele acestei baze prin utilizarea unor cuvinte-cheie de căutare pentru o perioadă lungă care includea nu numai perioada principală, ci și perioada anterioară (denumită în continuare „perioada de cercetare”) pentru a identifica existența unor potențiale practici coluzive și, astfel, sectoarele în care ansamblul *earnings calls* ar fi examinate mai în detaliu în cadrul unei analize calitative. Potrivit indicațiilor Comisiei, fuseseră utilizate două categorii de cuvinte-cheie de căutare: o primă categorie, compusă din aproape o sută de digrame (și anume două cuvinte consecutive) legate de decizii comerciale strategice relevante și o a doua categorie, compusă din peste 400 de digrame, menită să identifice declarații privind modul în care concurenții se comportau sau s-ar comporta în viitor. În răspunsul său, Comisia a furnizat câteva exemple de digrame utilizate pentru ambele categorii.

96 În continuare, în ceea ce privește rezultatele obținute, Comisia a arătat că, deși jumătate din totalitatea *earnings calls* analizate nu conțineau nicio mențiune referitoare la digrame care fac parte din categoriile menționate anterior, *earnings calls* ale principalilor producători de pneuri se caracterizau printr-un număr semnificativ de comunicări care cuprindeau cel puțin o digramă legată de decizii comerciale strategice și un număr considerabil de comunicări care cuprindeau cel puțin o digramă legată de comportamentul concurențial. În plus, o parte deloc neglijabilă a acestor *earnings calls* se regăseau în „top 5” sau în „top 10” al *earnings calls* ale tuturor întreprinderilor examinate în perioada de cercetare care menționau cel mai des aceste digrame. *Earnings calls* ale principalilor producători de pneuri se caracterizau de asemenea prin frecvența de utilizare a digramelor aparținând uneia sau celeilalte categorii.

97 Pentru a ilustra aceste rezultate, Comisia a menționat anumite *earnings calls* ale principalilor producători de pneuri, toate intervenite în perioada principală sau imediat înainte, pentru care a indicat numărul de digrame citate, categoria de digrame vizată (strategie comercială sau comportament concurențial) și plasarea acestor *earnings calls* la nivelul cel mai înalt al *earnings calls* care menționau cel mai des digrame din această categorie.

98 Pe baza acestor elemente, Comisia a considerat că principalii producători de pneuri se distingeau de întreprinderile din alte sectoare prin numărul mai mare de comunicări care cuprindeau digrame susceptibile să indice un potențial comportament coluziv, care au fost ulterior examinate calitativ pentru a înțelege mai bine contextul în care se înscriau digramele identificate. Comisia a precizat în această privință că analiza calitativă a *earnings calls* ale acestor principali producători de pneuri a privit atât *earnings calls* identificate în urma analizei cantitative, cât și *earnings calls* pe care această analiză nu le identificase. Indicațiile care precedă au permis astfel Comisiei să stabilească legătura care exista, în opinia sa, între un comportament teoretic compus din anunțuri publice unilaterale și prezenta cauză.

99 Observațiile prezentate de reclamantă cu privire la descrierea demersurilor efectuate de Comisie în cadrul analizei sale cantitative inițiale nu permit să se pună în discuție metoda și rezultatele analizei expuse mai sus.

100 În observațiile sale cu privire la precizările aduse de Comisie, reclamanta susține că analiza cantitativă nu este absolut deloc de natură să caracterizeze vreun indiciu de coluziune. Aceasta susține că exemplele de digrame furnizate de Comisie nu sunt deloc problematice, din moment ce aceste digrame ar fi utilizate frecvent de industriașii din sectorul pneurilor sau din alte sectoare, iar declarațiile corespunzătoare ar putea fi explicate cu ușurință prin date referitoare la produse, la piață sau la perioada relevantă. Reclamanta prezintă în această privință extrase din *earnings calls* ale unor întreprinderi care își desfășoară activitatea în alte sectoare industriale sau ale altor producători de pneuri care ar cuprinde declarații de aceeași natură precum declarațiile în litigiu. Aceasta arată de asemenea că există numeroase justificări pentru astfel de declarații, precum punerea în aplicare a unei strategii industriale bazate pe inovare, existența unor presiuni inflaționiste exogene sau necesitatea de a răspunde la întrebările analiștilor.

101 Trebuie totuși să se constate că aceste observații privesc în esență mai puțin analiza cantitativă inițială, cât rezultatele analizei calitative efectuate ulterior.

102 Astfel, după cum explică Comisia, analiza cantitativă a permis numai identificarea sectorului pneurilor în sensul că, în urma examinării *earnings calls* care făceau parte din baza sa de date, *earnings calls* ale principalilor producători de pneuri se caracterizau prin prezența cel puțin notabilă a uneia sau mai multor digrame utilizate ca termeni cheie de căutare. Or, așa cum explică și Comisia, prezența unei digrame într-un *earnings call* nu era suficientă în sine. Numai după o analiză denumită calitativă, calificată de asemenea de Comisie drept examinare manuală, declarația corespunzătoare a fost considerată susceptibilă să indice o potențială coluziune. Comisia precizează de altfel că analiza calitativă a fost decisivă pentru a identifica declarațiile în discuție în speță, în special în măsura în care i-a permis să înțeleagă mai bine contextul în care figurau digramele și să înlăture documentele irelevante sau chiar să identifice declarații publice potențial problematice ale principalilor producători de pneuri a căror identificare nu fusese permisă de analiza cantitativă.

103 Se dovedește astfel că observațiile reclamantei privesc în esență contextul în care se înscrie o declarație identificată inițial cel mai adesea cu ajutorul unei digrame și analizată ulterior din punct de vedere calitativ pentru a permite să se ajungă la concluzia că ar fi vorba, pentru Comisie, despre o declarație susceptibilă să indice o potențială coluziune. Această argumentație va fi, așadar, examinată ulterior în cadrul aprecierii argumentelor referitoare la caracterul arbitrar al deciziei atacate, care nu s-ar întemeia pe indicii suficient de serioase pentru a justifica prezumțiile indicate.

104 De altfel, chiar dacă se presupune, astfel cum afirmă reclamanta, că industriași din alte sectoare sau alți producători de pneuri ar fi putut face declarații care cuprindeau digrame aparținând uneia sau alteia dintre categoriile definite de Comisie, acest lucru nu poate totuși să priveze Comisia de posibilitatea de a examina mai în detaliu, așa cum arată că a procedat, pe plan calitativ, sectorul pneurilor sau cele ale producătorilor de pneuri care erau autorii declarațiilor identificate în urma analizei sale cantitative.

3) Cu privire la caracterul suficient de serios al indiciilor comunicate

105 În acest context, examinarea indiciilor comunicate de Comisie și a observațiilor prezentate în această privință permite să se ajungă la două concluzii cu privire la caracterul lor suficient de serios.

i) Cu privire la existența unor indicii suficient de serioase pentru a susține prezumțiile referitoare la o coordonare a prețurilor în perioada principală

106 În ceea ce privește dreptul aplicabil, mai întâi, trebuie amintit că comportamentul anticoncurențial prezumat de Comisie constă într-o coordonare a prețurilor și, mai precis, o „coordonare între principalii producători de pneuri a prețurilor (în special a prețurilor cu ridicata) pentru pneurile noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în SEE”.

107 Or, dacă este dovedit, acest tip de comportament este interzis de articolul 101 alineatul (1) litera (a) TFUE, indiferent dacă ia forma unui acord între întreprinderi sau a unei practici concertate, în cazul în care are ca obiect sau ca efect să „stabile[ască], direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare”. De altfel, în dreptul Uniunii, voința comună manifestată de mai multe întreprinderi de a stabili prețurile pe piață într-un anumit mod este considerată de Comisie ca fiind una dintre cele mai grave atingeri aduse concurenței.

108 În plus, pe plan factual, trebuie să se constate că, astfel cum a arătat în mod întemeiat Comisia, anumite declarații făcute de principalii producători de pneuri care fac obiectul investigației sale cu ocazia *earnings calls*, precum și cu ocazia anunțurilor referitoare la prețul pneurilor sau la prețul materiilor prime, toate intervenite în perioada principală, constituiau indicii suficient de serioase pentru a susține suspiciunile referitoare la coordonarea prezumată în această perioadă.

– *Cu privire la declarațiile prezentate de Comisie*

109 Examinarea diferitor declarații evidențiate de Comisie în mai multe *earnings calls* intervenite în cursul unei părți a unui an din perioada principală permite să se constate că diferiți producători de pneuri își comunicaseră public intențiile și strategiile tarifare.

110 Astfel, în prezentarea explicațiilor și a elementelor materiale care permit justificarea deciziei atacate, Comisia a arătat că, în urma examinării unui număr semnificativ de transcrieri de *earnings calls* și de prezentări provenite de la principalii producători de pneuri din SEE, printre care și reclamanta, ajunsese la concluzia că un anumit număr de declarații efectuate de acești producători erau suspecte, în măsura în care aceștia s-ar fi pronunțat în mod regulat în mod public cu privire la modul în care concurenții lor trebuiau să își stabilească prețurile, cu privire la voința lor de a acționa pe piață în calitate de lider sau de imitator în materie de prețuri și cu privire la modul în care ar reacționa la modificările de prețuri ale concurenților lor.

111 Pentru a ilustra aceste afirmații, Comisia a comunicat două serii de *earnings calls* intervenite în cursul unei părți a unui un an din perioada principală. Pentru fiecare dintre aceste *earnings calls*, Comisia a evidențiat conținutul exact al declarațiilor pe care le considera relevante pentru a-i fundamenta prezumțiile. Comisia a precizat de asemenea că considera că acest tip de declarații nu răspundea unei cerințe legale și că, prin comparație, examinarea *earnings calls* ale unor întreprinderi care își desfășoară activitatea în alte sectoare confirma că regularitatea cu care producătorii de pneuri făceau astfel de declarații nu corespundea unui comportament standard.

112 Ulterior, ca răspuns la o întrebare a Tribunalului cu privire la dimensiunea temporală a coordonării prezumate, Comisia a comunicat alte *earnings calls*, precum și o prezentare. Aceste documente au completat *earnings calls* comunicate anterior împreună cu memoriul în apărare, acoperind cealaltă parte a anului din perioada principală avută în vedere (a se vedea punctul 111

de mai sus). Pentru fiecare dintre aceste documente, Comisia a evidențiat conținutul precis al declarațiilor pe care îl considera relevant pentru a-i fundamenta prezumțiile referitoare la anul în cauză.

113 Comisia se referă în această privință la declarații care încep cu termenii „dorim să trimitem un semnal” („we want to send a signal”), „avem intenția de” („we have plan to”), „strategia este de a se concentra asupra” („the strategy is to focus on”), „depunem eforturi pentru a ne ține de” („we strive to stick to”), „vom face tot posibilul pentru” („we will do our best to”), „suntem capabili să” („we are able to”), precum și „nu este intenția noastră să mergem spre” („not our intention to go for”) și care, în opinia sa, au fost utilizate de producătorii de pneuri vizați de investigație pentru a anunța public un comportament care tocmai fusese adoptat sau care urma să fie pus în aplicare sau chiar, uneori, pentru a sugera concurenților să adopte un asemenea comportament.

114 În prezența unor astfel de declarații referitoare la perioada principală, Comisia era îndreptățită să prezume că era cel puțin plauzibil, în sensul de a fi posibil în mod rezonabil, ca aceste declarații publice unilaterale să fi putut avea ca obiect trimiterea unui semnal principalilor concurenți pentru ca indicațiile pe care le conțineau în ceea ce privea intențiile și strategiile tarifare ale producătorilor în cauză să fie preluate sau să se țină seama de ele.

– *Cu privire la celelalte elemente prezentate de Comisie*

115 După cum susține în mod întemeiat Comisia, era de asemenea plauzibil să se considere că prezumțiile rezultate din declarațiile identificate în urma unei analize calitative erau coroborate de observațiile sale făcute în urma examinării anumitor anunțuri referitoare la prețurile pneurilor sau la evoluția în sensul scăderii sau al creșterii prețului materiilor prime și al energiei.

116 Astfel, pe de o parte, Comisia a precizat că a examinat anunțurile de prețuri ale principalilor producători de pneuri în perioada în cauză și a constatat că acestea avuseseră adesea loc la date apropiate. Pentru a ilustra aceste afirmații, Comisia a prezentat diferite comunicări provenite de pe un site internet specializat care menționau anunțurile respective, care avuseseră loc în același moment din perioada principală.

117 Pe de altă parte, pe baza unei analize a evoluției prețurilor materiilor prime și energiei, Comisia a observat existența unei alinieri a declarațiilor producătorilor atunci când prețurile materiilor prime și ale energiei se modificau. Astfel, Comisia ar fi constatat că *earnings calls* ale diferiților producători conțineau declarații similare care tindeau să indice că prețurile pneurilor trebuiau majorate atunci când intervenise o creștere a prețurilor materiilor prime și energiei. De asemenea, Comisia ar fi constatat că, atunci când prețurile materiilor prime și energiei scădeau, producătorii formulau declarații care tindeau să indice că trebuia evitată o reducere a prețurilor. Pentru a ilustra aceste afirmații, Comisia a prezentat două *earnings calls* intervenite la începutul unui an din perioada principală și a evidențiat, pentru fiecare dintre acestea, conținutul precis al declarațiilor pe care îl considera relevant pentru a fundamenta aceste constatări. Comisia a făcut de asemenea referire la o prezentare făcută în cadrul unui *earnings call* pentru a reflecta evoluția prețurilor anumitor materiale, în special în cursul anumitor ani din perioada principală. Pe de altă parte, Comisia a arătat că, din cauza pandemiei de COVID-19, prețurile materiilor prime crescuseră în mod substanțial. În acest context, comunicările întreprinderilor ar fi vizat creșterea rapidă a prețurilor, astfel cum ar ilustra două *earnings calls* intervenite în cursul unui an din perioada principală, pentru care Comisia a evidențiat conținutul precis al declarațiilor care i se părea relevant pentru a fundamenta constatarea menționată anterior.

– *Cu privire la observațiile prezentate de reclamantă*

118 Observațiile prezentate de reclamantă cu privire la declarațiile evidențiate de Comisie și celelalte elemente pe care aceasta le invocă nu repun în discuție aprecierile Comisiei, din moment ce aceste observații rămân prea generale sau se bazează pe ideea că Comisia trebuie să dispună de probe cu privire la încălcarea prezumată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 31 martie 1993, Ahlström Osakeyhtiö ș.a./Comisia, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 și C-125/85-C-129/85, EU:C:1993:120, punctele 70 și 71 și jurisprudența citată), și nu numai, în acest stadiu, de indicii suficient de serioase.

119 Astfel, în primul rând, pentru a susține că declarațiile citate de Comisie nu constituie indicii suficient de serioase ale existenței coordonării prezumate, reclamanta arată că este vorba despre declarații uzuale și regulate atât în sectorul pneurilor, cât și în alte sectoare industriale.

120 Or, trebuie să se constate că, presupunând chiar că declarații de aceeași natură și la fel de regulate precum cele observate în *earnings calls* comunicate ar putea fi identificate în *earnings calls* ale altor producători de pneuri sau ale unor industriași din alte sectoare, acest lucru nu poate priva Comisia de posibilitatea de a verifica prezumțiile rezultate din indicii suficient de serioase aflate la dispoziția sa în ceea ce privește producătorii de pneuri pe care i-a identificat.

121 În al doilea rând, reclamanta arată că toate extrasele din *earnings calls* citate de Comisie provin din declarații făcute în cadrul părții din aceste *earnings calls* care corespundea sesiunii de întrebări și răspunsuri. Asemenea declarații nu ar fi, așadar, spontane, ci ar răspunde solicitărilor analiștilor financiari, care reprezintă bănci de afaceri, iar nu concurenți. Ar fi de așteptat ca o întreprindere care participă la un *earnings call* și la sesiunea de întrebări și răspunsuri a acesteia să prezinte și să explice perspectivele sale în raport cu contextul macroeconomic. Astfel de declarații ar răspunde de asemenea, cel puțin în ceea ce privește societățile stabilite în Franța, unei cerințe legale de transparență, care ar necesita să se comunice în permanență piețelor orice informație care nu a fost făcută publică și care, dacă ar fi așa, ar putea influența cursul la bursă al întreprinderii în cauză.

122 În această privință, pe de o parte, trebuie să se arate că interpretarea privilegiată de Comisie cu privire la declarațiile în cauză nu repune în discuție dreptul întreprinderilor de a organiza *earnings calls* ca atare. Această interpretare nu aduce atingere în cadrul prezentei cauze nici unei cerințe legale în materie de transparență financiară. Astfel, această interpretare se bazează mai degrabă pe ideea că, deși întreprinderile pot organiza *earnings calls* și trebuie să respecte cerințele legale în materie de comunicări financiare, ele nu se pot folosi totuși de *earnings calls* pentru a realiza ceea ce Comisia prezumă a fi o eventuală practică coluzivă. În această privință, Comisia este îndreptățită să considere că nicio necesitate de a răspunde la întrebările analiștilor și nicio obligație legală în materie de transparență financiară nu autorizează întreprinderile în cauză să se concerteze pentru a „stabil[i], direct sau indirect, prețuri de cumpărare sau de vânzare sau orice alte condiții de tranzacționare” în sensul articolului 101 alineatul (1) litera (a) TFUE.

123 Pe de altă parte, în ceea ce privește problema dacă declarațiile în cauză se pot explica nu prin interpretarea privilegiată de Comisie, ci prin celelalte interpretări propuse de reclamantă, și anume necesitatea punctuală de a răspunde la o întrebare a unui analist sau cerința globală de a fi transparent în materie de comunicări financiare, este necesar să se constate că o astfel de problemă este prematură în acest stadiu al investigației. În speță, este suficient să se arate că afirmația reclamantei potrivit căreia declarațiile în cauză, în special cele cu privire la care

Comisia consideră că privesc modul în care concurenții trebuiau să își stabilească prețurile, modul în care aceștia acționează în calitate de conducător sau de imitator în materie de prețuri sau modul în care producătorul respectiv reacționa la modificările de prețuri ale concurenților, ar rezulta din necesitatea de a răspunde la întrebările analiștilor sau ar răspunde unor cerințe normative nu poate fi suficientă pentru a repune în discuție caracterul plauzibil al interpretării privilegiate de Comisie pentru a justifica decizia atacată (a se vedea punctul 87 de mai sus).

124 În al treilea rând, reclamanta susține că declarațiile citate de Comisie nu conțin decât indicații generale cu privire la mediul concurențial din sectorul pneurilor, cu referiri la presiunea asupra prețurilor și la contextul inflaționist, și la politica sa tarifară, legată de „poziționarea premium”. Primele indicații ar fi generale și notorii. Acestea ar privi factori exogeni, cunoscuți analiștilor care ar încerca să le determine consecințele asupra performanței economice a întreprinderilor. Cele din urmă nu ar face decât să reia o poziționare clară a reclamantei de mai mulți ani. În plus, declarațiile referitoare la evoluțiile prețurilor concurenților nu ar constitui decât reflectarea raționalității economice a oricărei întreprinderi și manifestarea concurenței normale. Aceasta ar explica de asemenea observațiile deduse de Comisie din anunțurile referitoare la prețurile pneurilor și la prețurile factorilor de producție.

125 Rezultă că reclamanta însăși recunoaște că ceea ce prezintă pentru a contesta caracterul plauzibil al interpretării privilegiate de Comisie constă în a susține că există „alte justificări credibile” decât cea reținută în acest stadiu de Comisie pentru a explica conținutul declarațiilor pe care le citează.

126 Or, având în vedere conținutul declarațiilor publice luate în considerare (a se vedea punctul 113 de mai sus), susceptibile, potrivit interpretării privilegiate de Comisie, să indice o coordonare cu privire la prețurile pneurilor, precum și ale diferitelor elemente prezentate pentru a corobora prezumțiile rezultate din aceste declarații, era plauzibil să se considere că coordonarea prezumată putea să existe și că, prin urmare, era necesar să se efectueze o verificare.

127 În acest context, examinarea celorlalte justificări credibile prezentate de reclamantă va interveni într-un stadiu ulterior, dacă se dovedește că prezumțiile Comisiei sunt confirmate de rezultatele verificărilor sale. Ca atare, aceste alte explicații nu sunt suficiente pentru a înlătura plauzibilitatea interpretării privilegiate de Comisie.

128 În al patrulea rând, în urma întrebărilor formulate de reclamantă, având în vedere în special motivarea deciziei atacate (a se vedea punctul 47 de mai sus), trebuie amintit că, în răspunsul la primele măsuri de organizare a procedurii, Comisia a furnizat precizări referitoare la interpretarea sa cu privire la indiciile aflate la dispoziția sa în ceea ce privea sfera prețurilor vizate de coordonarea prezumată.

129 Cu privire la acest aspect, Comisia a arătat că investigația sa se concentra pe informațiile privind intențiile viitoare și strategiile tarifare comunicate de principalii producători de pneuri în special prin intermediul *earnings calls*.

130 În această privință, Comisia a arătat că a observat că, în contextul *earnings calls*, principalii producători de pneuri se refereau adesea la „prețurile cu ridicata” (*sell-in prices* sau *wholesale prices*), care sunt primele prețuri aplicate în lanțul valoric. Acestea sunt, în general, prețurile pe care producătorii de pneuri le practică atunci când pneurile părăsesc fabrica. Comisia a precizat de asemenea că a evidențiat, în același context, referiri regulate la *sell-out prices*, și anume prețurile practicate în avalul lanțului valoric.

131 Pentru a ilustra aceste afirmații, Comisia a prezentat două *earnings calls* ale unor concurenți ai reclamantei, intervenite, primul, în perioada principală, iar al doilea, înainte de perioada principală, fără a fi însă legat de perioada anterioară. Din declarațiile extrase din aceste *earnings calls* evidențiate de Comisie reiese că situația prețurilor, a inventarelor sau a cotelor de piață este evocată atât în raport cu vânzările practicate la ieșirea din fabrică, cât și cu vânzările practicate la ieșirea de la distribuitor.

132 În acest context, Comisia a precizat că a considerat că toate prețurile practicate de-a lungul întregului lanț valoric prezentau interes în cadrul inspecției dispuse pentru a verifica suspiciunile sale cu privire la coordonarea prezumată. Ea arată, în această privință, că declarațiile făcute în cadrul *earnings calls* reflectă orientările date de cel mai înalt nivel al conducerii producătorilor în cauză cu privire la intențiile lor viitoare și la strategiile lor tarifare. Aceste orientări globale ar putea, ca atare, să fie preluate de-a lungul întregului lanț valoric. Astfel, potrivit Comisiei, declarațiile respective privesc atât orientările în sensul creșterii prețurilor sau al menținerii lor la un anumit nivel, cât și o strategie axată mai degrabă pe prețuri decât pe concurența volumelor. Pentru aceste motive, Comisia arată că declarațiile în cauză pot fi relevante atât pentru stabilirea prețurilor cu ridicata, cât și pentru stabilirea prețurilor cu amănuntul.

133 Pe de altă parte, Comisia a indicat că principalii producători de pneuri din Europa erau în general integrați vertical și, așadar, activi atât pe planul fabricării pneurilor, cât și pe cel al pieței cu amănuntul. Prin urmare, aceștia ar avea interesul ca majorările de prețuri la nivelul pieței cu ridicata să se repercuteze asupra prețurilor cu amănuntul din aval pentru a garanta obiectivele de marjă de-a lungul întregului lanț valoric. Potrivit Comisiei, nu se putea exclude, așadar, că strategiile tarifare comunicate în *earnings calls* în cauză trebuiau puse în aplicare în aval pentru a atinge rezultatul dorit.

134 În această privință, în observațiile sale, reclamanta susține că precizările aduse de Comisie ar fi trebuit să figureze în decizia atacată. În sens mai larg, reclamanta arată de asemenea că, în ceea ce privește *sell-in prices*, precum și *sell-out prices*, declarațiile citate de Comisie nu pot, prin definiție, să constituie indicii suficient de serioase pentru diferite motive, legate de exemplu de faptul că declarațiile în cauză fac trimitere la decizii ferme de modificare a prețurilor, că aceste declarații sunt generale și imprecise sau că, în ceea ce privește *sell-out prices*, toate prețurile de vânzare cu amănuntul a pneurilor sunt date publice ușor accesibile.

135 Trebuie totuși să se arate că, atunci când a indicat că respectiva coordonare prezumată ar fi privit „coordonarea între principalii producători de pneuri a prețurilor (în special a prețurilor cu ridicata)”, Comisia a utilizat o formulare care corespunde conținutului indiciilor aflate la dispoziția sa, care sunt suficient de serioase pentru a fundamenta prezumții în ceea ce privește o potențială practică coluzivă rezultată din anumite declarații publice efectuate în cadrul *earnings calls* de producătorii de pneuri vizați de decizia atacată.

136 Or, potrivit precizărilor aduse de Comisie în stadiul verificării de către instanța Uniunii a conținutului acestor indicii, care sunt confirmate de indicația, dată de reclamantă în ședință, potrivit căreia o parte din vânzările sale de pneuri noi de rezervă în cadrul SEE se efectuează la nivelul comerțului cu amănuntul, era plauzibil pentru Comisie să considere că prezumțiile sale și indiciile suficient de serioase aflate la dispoziția sa acopereau întregul lanț valoric evocat cu ocazia *earnings calls*, iar nu numai sau exclusiv vânzările efectuate la prețurile cu ridicata.

137 În acest context, examinarea diferitelor explicații prezentate de reclamantă va interveni într-un stadiu ulterior, dacă se dovedește că prezumțiile Comisiei sunt confirmate de rezultatele verificărilor sale. Ca atare, aceste alte explicații nu sunt suficiente în speță, în stadiul controlului jurisdicțional al deciziei atacate, pentru a înlătura plauzibilitatea interpretării privilegiate de Comisie cu privire la sfera noțiunii de preț care este evocată în această decizie pentru a justifica verificarea.

138 În concluzie, din ceea ce precedă reiese că, având în vedere conținutul diferitelor declarații publice comunicate, precum și al diferitelor elemente prezentate pentru a corobora prezumțiile rezultate din aceste declarații, interpretarea privilegiată de Comisie potrivit căreia aceste indicii, luate împreună, permiteau să se considere că era plauzibil ca principalii producători de pneuri vizați de decizia atacată să își fi coordonat prețurile pneurilor noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în cadrul SEE în perioada principală, fără a se putea exclude că această eventuală coordonare a început mai devreme și că este încă în curs la momentul inspecției, este întemeiată.

139 În aceste împrejurări, este necesar să se respingă ca nefondată critica întemeiată pe caracterul arbitrar al deciziei atacate pentru motivul că prezumțiile corespunzătoare perioadei principale, în sensul definit de prima teză a considerentului (4), nu ar fi susținute de indicii suficient de serioase.

ii) Cu privire la lipsa unor indicii suficient de serioase pentru a susține prezumțiile referitoare la o coordonare a prețurilor în perioada anterioară

140 În ceea ce privește perioada anterioară și în urma unei întrebări a Tribunalului privind dimensiunea temporală a coordonării prezumate, trebuie arătat că Comisia recunoaște, astfel cum a confirmat în ședință, că nu a comunicat Tribunalului indicii referitoare la această perioadă.

141 Acest element este relevant pentru apreciere, din moment ce, așa cum arată reclamanta, din explicațiile comunicate de Comisie reiese că perioada de cercetare utilizată pentru analiza cantitativă a sutelor de mii de *earnings calls* pe care le-a obținut este suficient de lungă pentru a include atât perioada principală, cât și perioada anterioară (a se vedea punctele 95-98 de mai sus).

142 Astfel, trebuie arătat că, deși Comisia a fost în măsură să identifice anumite *earnings calls* în ceea ce privea perioada principală pornind de la cele două categorii de digrame pe care le definise și de la analiza calitativă efectuată ulterior, aceasta nu a indicat că a putut identifica asemenea *earnings calls* în ceea ce privea perioada anterioară. Or, ținând seama de numărul și de diversitatea digramelor utilizate pentru analiza cantitativă, se poate considera că, dacă ar fi existat *earnings calls* relevante în ceea ce privea perioada anterioară, acestea ar fi fost identificate în același mod precum cele care priveau perioada principală. Cu toate acestea, Comisia nu a transmis Tribunalului nicio explicație cu privire la acest aspect și niciun document corespunzător, deși i se solicitase să prezinte, sub forma pe care o considera adecvată pentru nevoile demonstrației legate de caracterul suficient de serios al indiciilor aflate la dispoziția sa, diferitele elemente la care făcea referire în a doua teză a considerentului (4) al deciziei atacate, care evocă perioada anterioară.

143 În aceste împrejurări, Tribunalul trebuie să ia în considerare faptul că Comisia nu a fost în măsură să îi prezinte, astfel cum a procedat în ceea ce privea perioada principală, declarații publice provenind de la principalii producători de pneuri și efectuate cu ocazia *earnings calls* intervenite în perioada anterioară.

144 Pe de altă parte, în ceea ce privește indiciile corespunzătoare prezumțiilor menționate în decizia atacată referitoare la perioada anterioară, Comisia arată că atenția sa fusese atrasă asupra acestei perioade de mai multe *earnings calls* ulterioare acestei perioade.

145 Potrivit celor precizate de Comisie în această privință, aceste *earnings calls* ulterioare perioadei anterioare indicau această perioadă în cadrul comentariilor din partea principalilor producători de pneuri menționate în decizia atacată în ceea ce privea repercutarea creșterilor de prețuri ale materiilor prime.

146 Astfel, Comisia s-a referit la o declarație publică făcută de un concurent în cadrul unui *earnings call*, intervenit în perioada principală, care face referire la un „ciclu [corespunzător perioadei anterioare]”. Potrivit acestei declarații, pierderile de profit legate de creșterea costurilor materiilor prime ar fi făcut obiectul unei recuperări totale în anul care a urmat acestui ciclu.

147 Alte *earnings calls* comunicate de Comisie făceau de asemenea referire la perioada anterioară. Aceste *earnings calls* au intervenit, trei dintre ele, în cursul unor ani anteriori apropiați de perioada principală, iar patru dintre ele, precum și o prezentare, în perioada principală. Potrivit conținutului acestor declarații, evidențiat de Comisie, principalii producători de pneuri vizați apropiau situația de la acel moment de cea pe care o cunoscuseră, fiecare în ceea ce îl privea, într-un moment în care piața suferise creșteri semnificative privind materiile prime.

148 Potrivit Comisiei, aceste referiri ar putea constitui un indiciu de coordonare în perioada anterioară, fapt contestat de reclamantă în observațiile sale cu privire la acest aspect.

149 În această privință, trebuie să se constate că declarațiile evocate de Comisie în scopul de a atesta existența unor indicii suficient de serioase pentru a stabili prezumțiile de coordonare evocate în decizia atacată în ceea ce privește perioada anterioară nu sunt de aceeași natură cu cele examinate în ceea ce privește perioada principală. Această constatare a fost confirmată de Comisie în ședință.

150 Astfel, deși coordonarea prezumată de Comisie se întemeiază pe ideea că principalii producători de pneuri se informau reciproc cu privire la viitoarele lor intenții și strategii tarifare și că indiciile comunicate în ceea ce privea perioada principală menționau declarații publice care puteau fi luate în considerare pentru a stabili o asemenea coordonare, diferitele declarații prezentate în ceea ce privea perioada anterioară nu menționau intenții viitoare sau strategii tarifare susceptibile să fie puse în aplicare în această perioadă.

151 Astfel, din aceste declarații, de exemplu din cea mai veche citată de Comisie, reiese că producătorul în cauză amintește interlocutorilor săi că nu este prima dată când prețul materiilor prime crește și că, în trecut, a putut repercuta această creștere. Coordonarea pe care o declarație publică referitoare la repercutarea unei majorări ar putea să o implice, potrivit interpretării privilegiate de Comisie, nu ar fi totuși valabilă decât pentru viitor. În speță, Comisia nu furnizează indicii care să permită să se considere că, în perioada anterioară, la momentul la care prețul materiilor prime ar fi crescut de asemenea în mod semnificativ, principalii producători de pneuri s-ar fi coordonat într-un mod analog celui documentat ulterior în ceea ce privea perioada principală sau într-un alt mod decât cel pe care se presupune că l-ar fi utilizat în această perioadă principală.

152 De altfel, Comisia nu a furnizat Tribunalului niciun element care să permită să se aibă în vedere un alt tip de coordonare decât cea prezumată în speță.

153 În concluzie, din ceea ce precedă reiese că, pe de o parte, având în vedere lipsa unor elemente relevante corespunzând perioadei anterioare, deși aceasta făcuse obiectul perioadei de cercetare utilizate de Comisie cu ocazia analizei sale cantitative (a se vedea punctul 95 de mai sus), și, pe de altă parte, având în vedere lipsa altor elemente relevante care să permită să se stabilească existența unei eventuale coordonări în perioada anterioară, interpretarea privilegiată de Comisie, potrivit căreia era plauzibil ca principalii producători de pneuri vizați de decizia atacată să își fi coordonat prețurile pneurilor noi de rezervă pentru autoturisme și camioane în cadrul SEE în perioada anterioară, nu este suficient dovedită.

154 În aceste împrejurări, este necesar să se considere întemeiată critica privind caracterul arbitrar al deciziei atacate pentru motivul că prezumțiile corespunzătoare perioadei anterioare, în sensul definit de a doua teză a considerentului (4), nu sunt susținute de indicii suficient de serioase. Prin urmare, decizia atacată trebuie anulată în parte cu privire la acest aspect.

4. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe caracterul disproporționat al deciziei atacate

155 Reclamanta susține că decizia atacată nu respectă principiul proporționalității, pentru următoarele motive: absența riscului pentru probe, împiedicarea excesivă a bunei funcționări a întreprinderii, publicitatea excesivă acordată deciziilor prin care se dispune o inspecție și posibilitatea recurgerii la o măsură mai puțin constrângătoare, și anume solicitarea de informații.

156 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că principiul proporționalității, care se numără printre principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru atingerea scopului urmărit, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea Hotărârea din 25 noiembrie 2014, Orange/Comisia, T-402/13, EU:T:2014:991, punctul 22 și jurisprudența citată).

157 În ceea ce privește o decizie prin care se dispune o inspecție, respectarea principiului proporționalității presupune ca măsura preconizată să nu cauzeze inconveniente disproporționate și inacceptabile în raport cu scopul urmărit. În special, alegerea pe care Comisia trebuie să o facă între o solicitare de informații și o inspecție dispusă printr-o decizie nu depinde de împrejurări precum gravitatea deosebită a situației, extrema urgență sau nevoia de discreție absolută, ci de necesitățile unei cercetări adecvate, având în vedere particularitățile cauzei. Prin urmare, atunci când o decizie prin care se dispune o inspecție urmărește numai să permită Comisiei reunirea elementelor necesare pentru aprecierea eventualei existențe a unei încălcări a tratatului, o astfel de decizie nu încalcă principiul proporționalității (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 noiembrie 2014, Orange/Comisia, T-402/13, EU:T:2014:991, punctul 23 și jurisprudența citată).

158 Este de datoria Comisiei să aprecieze, în principiu, dacă o anumită informație este necesară pentru a se putea detecta o încălcare a normelor de concurență și, chiar dacă Comisia dispune deja de indicii sau chiar de elemente de probă referitoare la existența unei încălcări, ea poate considera în mod legitim că este necesar să dispună verificări suplimentare care să îi permită să înțeleagă mai bine încălcarea sau durata acesteia (a se vedea Hotărârea din 25 noiembrie 2014, Orange/Comisia, T-402/13, EU:T:2014:991, punctul 24 și jurisprudența citată).

159 În speță, argumentele reclamantei în susținerea încălcării principiului proporționalității pot fi împărțite în două categorii, după cum critică caracterul necesar al deciziei atacate, care implică lipsa unei alte opțiuni mai puțin constrângătoare, sau critică consecințele excesive ale unei decizii prin care se dispune o inspecție cu privire la funcționarea și la performanțele sale, ceea ce, pe cale de consecință, ar demonstra că ar fi fost preferabil să se recurgă la o măsură mai puțin constrângătoare.

a) Cu privire la criticile întemeiate pe lipsa necesității deciziei atacate

160 Reclamanta susține, pe de o parte, că riscul de disimulare sau de distrugere a probelor evocat în decizia atacată nu exista, întrucât informațiile căutate erau deja cunoscute de Comisie sau puteau fi cunoscute cu ușurință și, pe de altă parte, că exista o opțiune mai puțin constrângătoare decât adoptarea unei asemenea decizii, și anume, în speță, o solicitare de informații prezentată în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul nr. 1/2003, care ar sancționa lipsa unui răspuns sau un răspuns incomplet cu o amendă de până la 1 % din cifra de afaceri totală realizată în cursul exercițiului financiar precedent, ceea ce ar conferi o mare eficacitate acestei dispoziții utilizate în alte cauze de aceeași natură.

161 Comisia contestă argumentele reclamantei.

162 În primul rând, în ceea ce privește lipsa unui risc pentru probe, trebuie amintit, astfel cum subliniază Comisia, că decizia atacată era menită să îi permită să obțină informațiile necesare pentru a verifica existența coordonării prezumate.

163 În această privință, faptul că Comisia a colectat indicii suficient de serioase pentru a justifica o inspecție nu poate avea ca efect să o împiedice să obțină informații suplimentare sau să verifice informațiile de care dispune cu ocazia unei inspecții.

164 De asemenea, faptul că aceste indicii se întemeiază în esență pe conținutul anumitor declarații publice făcute de producătorii de pneuri menționați în decizia atacată cu ocazia *earnings calls* nu poate priva Comisia de posibilitatea de a examina documentele relevante sau de a interoga persoanele implicate pentru a obține informațiile necesare pentru completarea sau pentru verificarea bănuielilor sale.

165 În această privință, nu se poate reproșa Comisiei că a încercat să colecteze astfel de informații de la un grup limitat de persoane care, în cadrul întreprinderii vizate, erau susceptibile să dețină elemente de probă care permiteau o mai bună definire a obiectului, a motivelor și a funcționării coordonării bănuite. Comisia arată în mod întemeiat, în această privință, că era relevant pentru ea să obțină informațiile referitoare la discuțiile interne privind pregătirea și monitorizarea *earnings calls* și pregătirea deciziilor tarifare referitoare la coordonarea prețurilor între producătorii de pneuri descrisă în această decizie.

166 Într-o asemenea situație, Comisia nu putea înlătura eventualitatea că, în lipsa unei inspecții neanunțate, exista un risc ca anumite informații relevante să fie compromise sau distruse. Considerentul (8) al deciziei atacate menționează de altfel un asemenea risc pentru probele legate de „informațiile referitoare la prezumțiile de coordonare a unui comportament viitor pe piețe în ceea ce privește prețurile (în special prețurile cu ridicata) ale produselor în cauză, precum și la prezumțiile privind alegerea producătorilor de a semnala concurenților viitoarele politici tarifare prin mijloace publice”.

167 Prin urmare, având în vedere atât motivarea deciziei atacate în ceea ce privește conținutul coordonării prezumate, cât și indiciile suficient de serioase care coroborează aceste prezumții, Comisia nu putea înlătura existența unui risc de disimulare sau de distrugere a probelor căutate și, așadar, era necesar să se recurgă la o decizie prin care se dispune o inspecție pentru a ține seama de acest risc.

168 În al doilea rând, în ceea ce privește recurgerea posibilă la o solicitare de informații în locul unei decizii prin care se dispune o inspecție, trebuie se considere că o asemenea cerere nu ar fi permis obținerea tuturor informațiilor și a elementelor de probă necesare investigației.

169 Astfel, în speță și după cum reiese din decizia atacată, Comisia a considerat că o decizie prin care se dispune o inspecție era necesară pentru a verifica toate faptele referitoare la coordonarea prezumată, contextul în care s-ar fi derulat aceasta și identitatea întreprinderilor în cauză, pentru a evita ca informațiile relevante să fie compromise sau distruse, ceea ce ar putea fi cazul dacă ar fi colectate prin intermediul unei cereri de informații sau al unei inspecții anunțate în prealabil, și pentru a garanta eficacitatea inspecției, permițând ca aceasta să fie efectuată simultan la toate întreprinderile suspectate, fără ca acestea să fie avertizate în prealabil în acest sens.

170 În plus, astfel cum arată Comisia, există o diferență semnificativă între cuantumul unei amenzi aplicate pentru săvârșirea unei încălcări a articolului 101 alineatul (1) TFUE și cuantumul unei amenzi aplicate pentru că nu s-a răspuns la o solicitare de informații. Din cauza acestei diferențe, nu se poate exclude ca o întreprindere vizată de o solicitare de informații să poată fi tentată să nu îi dea curs, chiar dacă este sancționată pentru acest motiv, dacă acest lucru îi poate permite să evite să fie sancționată pentru săvârșirea unei încălcări a articolului 101 alineatul (1) TFUE.

171 Alegerea instrumentului utilizat pentru a colecta informații relevante pentru investigație, fie că este vorba despre o inspecție dispusă printr-o decizie în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 sau despre o solicitare de informații adoptată în temeiul articolului 18 din acest regulament, depinde astfel de o analiză efectuată de Comisie în considerarea situației specifice investigației în curs. Simplul fapt că Comisia a putut recurge la solicitări de informații în alte cauze, evocate de reclamantă, nu poate fi suficient în această privință pentru a repune în discuție legalitatea alegerii efectuate în prezenta cauză pentru motivele expuse în decizia atacată.

172 Din ceea ce precedă reiese că este necesar să se respingă ca nefondate argumentele reclamantei referitoare la lipsa necesității deciziei atacate din cauza lipsei riscului pentru probe sau a posibilității de a recurge la o măsură mai puțin constrângătoare.

b) Cu privire la criticile întemeiate pe consecințele prejudiciabile ale deciziei atacate

173 Reclamanta susține că decizia atacată a avut consecințe prejudiciabile, pe de o parte, asupra bunei sale funcționări cu ocazia desfășurării inspecției și, pe de altă parte, asupra performanțelor sale economice ca urmare a publicității făcute acesteia. În acest context, ținând seama de consecințele atât de excesive ale deciziei atacate, aceasta nu ar putea fi considerată conformă cu principiul proporționalității.

174 Comisia contestă argumentele reclamantei.

175 În primul rând, în ceea ce privește perturbările excesive ale bunei funcționări a unei întreprinderi căreia i s-a impus să se supună unei inspecții, trebuie să se constate că argumentația reclamantei în această privință este lipsită de orice temei de fapt.

176 Astfel, mai întâi, trebuie amintit că în principiu inspecțiile se dovedesc necesare atunci când Comisia are suspiciuni cu privire la existența unei încălcări a normelor de concurență prevăzute de Tratatul FUE. O asemenea ingerință a autorității publice în dreptul unei întreprinderi la respectarea domiciliului și a comunicațiilor sale rămâne, așadar, proporțională atunci când se înscrie în limitele justificate de obiectul definit prin decizia de inspecție, ceea ce implică faptul că punerea în aplicare a unei asemenea decizii presupune inconveniente necesare și inerente bunei funcționări a unei întreprinderi pe care reclamanta nu le poate ignora.

177 Or, în speță, ținând seama de indiciile suficient de serioase aflate la dispoziția Comisiei, nu este necesar să se considere că decizia atacată este susceptibilă, ca atare, să dea naștere unui obstacol disproporționat în calea bunei funcționări a reclamantei.

178 Pe de altă parte, trebuie arătat că explicațiile date de Comisie par, în orice caz, apte să demonstreze că inconvenientele generate de alegerea de a dispune o inspecție nu sunt disproporționate și inacceptabile în raport cu scopurile urmărite de inspecția în cauză.

179 Comisia a arătat astfel, pentru orice eventualitate, că inspecția s-a desfășurat într-un mod cât mai puțin intruziv posibil, fără a fi contrazisă de reclamantă. În special, Comisia arată că nu a confiscat decât instrumentele de lucru a patru persoane și că le-a restituit într-un termen scurt. Astfel, telefoanele mobile ale acestor persoane ar fi fost restituite în aproximativ (și în general mai puțin de) 24 de ore și, pentru a le permite să își continue activitatea utilizând numerele lor de telefon obișnuite, Comisia a restituit anumite cartele SIM înainte de restituirea telefoanelor mobile. În ceea ce privește laptopurile confiscate, una dintre cele patru persoane și-a recuperat computerul în aceeași zi, iar celelalte computere ar fi fost restituite în termen de 48 de ore. Întrucât toate datele sunt stocate pe serverele reclamantei, faptul că aceste persoane au fost private de laptopurile lor în această scurtă perioadă nu le-ar fi împiedicat să lucreze prin utilizarea altor mijloace. În plus, faptul că extragerea datelor stocate pe suporturile electronice a necesitat mai mult timp decât era cazul în mod obișnuit s-ar datora sistemului de securitate instituit de reclamantă, care a făcut ca extragerea să fie dificilă. În orice caz, reclamanta nu ar putea pretinde că funcționarea sa a fost perturbată deoarece doi angajați ai serviciului său informatic au trebuit să ajute Comisia în această sarcină.

180 În consecință, este necesar să se respingă ca nefondat argumentul reclamantei referitor la pretinsele consecințe prejudiciabile în ceea ce privește buna sa funcționare.

181 În al doilea rând, în ceea ce privește consecințele prejudiciabile pentru performanțele unei întreprinderi care ar rezulta din publicitatea excesivă acordată inspecției dispuse de Comisie, trebuie arătat de la bun început că o asemenea argumentație ține mai mult de problematica reparării prejudiciului suferit decât de contenciosul propriu legalității unui act.

182 În această privință, trebuie să se constate că, potrivit chiar argumentației reclamantei, publicitatea acordată inspecției de către Comisie provine de la un act distinct de decizia atacată. Este vorba în speță despre comunicatul de presă IP/24/561, intitulat „Comisia efectuează inspecții inopinate în materie de practici anticoncurențiale în sectorul pneurilor”, publicat pe site-ul internet al Comisiei la 30 ianuarie 2024, într-un moment corespunzător începutului inspecției efectuate la reclamantă (denumit în continuare „comunicatul de presă”).

183 Or, pe de o parte, comunicatul de presă nu este atacat ca atare în prezenta cauză.

184 Pe de altă parte și în orice caz, astfel cum arată Comisia, se poate observa că publicarea unui comunicat de presă corespunde unei practici obișnuite din partea sa. De asemenea, se poate observa că acesta nu o numea pe reclamantă, ci menționa numai sectorul pneurilor din cadrul Uniunii.

185 În speță, comunicatul de presă preciza că „Comisia se teme[a] că întreprinderile vizate de inspecții își coordonau prețurile, inclusiv prin intermediul unor comunicări publice”.

186 Comunicatul de presă indica de asemenea că nu era necesar să se deducă din acesta o concluzie cu privire la vinovăția întreprinderilor vizate, din moment ce „[i]nspecțiile inopinate constituie o etapă preliminară a investigațiilor cu privire la prezumțiile de practici anticoncurențiale”, iar a efectua astfel de inspecții „nu înseamnă că întreprinderile vizate sunt vinovate de un comportament anticoncurențial și nu anticipează rezultatul investigației înseși”.

187 În aceste împrejurări, efectele descrise de reclamantă nu pot fi invocate în mod util pentru a stabili caracterul disproporționat al deciziei atacate în prezenta cauză.

188 În consecință, trebuie respins ca inoperant argumentul reclamantei referitor la pretinsele consecințe prejudiciabile în ceea ce privește performanțele sale în urma publicării de către Comisie a comunicatului de presă.

189 Din ceea ce precedă reiese că reclamanta nu a demonstrat în ce mod era disproporționată decizia de inspecție. Al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie, așadar, respins.

5. Concluzie

190 Din ceea ce precedă reiese că, în lipsa unor indicii suficient de serioase care să permită susținerea prezumțiilor menționate în a doua teză a considerentului (4), decizia atacată trebuie anulată în parte în această privință din cauza caracterului său arbitrar și a încălcării dreptului reclamantei la respectarea domiciliului și a comunicațiilor sale.

191 Acțiunea trebuie respinsă în rest.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

192 Potrivit articolului 134 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Tribunalul poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.

193 În speță, întrucât decizia atacată trebuie să fie anulată în parte, Tribunalul apreciază că trebuie să decidă ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia C(2024) 243 final a Comisiei din 10 ianuarie 2024 prin care se dispune ca Compagnie générale des établissements Michelin, precum și toate societățile controlate direct sau indirect de aceasta să se supună unei inspecții în conformitate cu articolul 20 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (cazul AT.40863 – Hoops), în măsura în care privește perioada vizată de a doua teză a considerentului (4).**

2) **Respinge în rest acțiunea.**

3) **Compagnie générale des établissements Michelin și Comisia Europeană vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Marcoulli Tomljenović Spangsberg Grønfeldt

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 iulie 2025.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul litigiului . . . 2

II. Concluziile părților . . . 3

III. În drept . . . 4

A. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o motivare insuficientă . . . 5

1. Observații introductive . . . 5

2. Cu privire la critica întemeiată pe o motivare succintă sau generică . . . 6

3. Cu privire la critica întemeiată pe o motivare vagă, ambiguă, imprecisă sau extensivă și la consecințele acesteia asupra înțelegerii a ceea ce se reproșează . . . 7

B. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la respectarea domiciliului și a comunicațiilor reclamantei . . . 9

1. Observații introductive . . . 10

2. Cu privire la similitudinea dintre un exemplu evocat în Orientările din 2023 și coordonarea prezumată . . . 11

3. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe caracterul arbitrar al deciziei atacate . . . 13

a) Cu privire la lipsa necesității de a comunica în decizia atacată toate informațiile de care dispunea Comisia . . . 13

b) Cu privire la caracterul suficient de serios al indiciilor prezentate de Comisie pentru a justifica decizia atacată . . . 14

1) Observații introductive . . . 14

2) Cu privire la metoda urmată pentru identificarea declarațiilor suspecte . . . 16

3) Cu privire la caracterul suficient de serios al indiciilor comunicate . . . 18

i) Cu privire la existența unor indicii suficient de serioase pentru a susține prezumțiile referitoare la o coordonare a prețurilor în perioada principală . . . 19

– Cu privire la declarațiile prezentate de Comisie . . . 19

– Cu privire la celelalte elemente prezentate de Comisie . . . 20

– Cu privire la observațiile prezentate de reclamantă . . . 21

ii) Cu privire la lipsa unor indicii suficient de serioase pentru a susține prezumțiile referitoare la o coordonare a prețurilor în perioada anterioară . . . 24

4. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe caracterul disproporționat al deciziei atacate 26

a) Cu privire la criticile întemeiate pe lipsa necesității deciziei atacate 27

b) Cu privire la criticile întemeiate pe consecințele prejudiciabile ale deciziei atacate . 28

5. Concluzie 30

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată 30

[i] Punctul 6 din prezentul text a făcut obiectul unei modificări ulterior primei publicări.